

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **stržm. J.**, bytom P., *zastúpený JUDr. V., advokátom* so sídlom N., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KM-13/PK-2006 zo dňa 6. marca 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. marca 2008 č. k. 1S 384/06-25, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. marca 2008 č. k. 1S 384/06-25 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriзнаva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KM-13/PK-2006 zo dňa 6. marca 2006, ktorým žalovaný správny orgán zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 728 zo dňa 22. decembra 2005, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zák. č. 73/1998 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a žiadal, aby súd obidve napadnuté rozhodnutia zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie žalovanému.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že konanie, na základe ktorého bol žalobca prepustený zo služobného pomeru oboma napadnutými rozhodnutiami mal žalovaný preukázané zákonným spôsobom a žalobca sa mal možnosť s dôkazmi uvedenými v administratívnom konaní oboznámiť. Žalobca na obhajobu, resp. vysvetlenie svojho konania, ktoré mu bolo kladené za vinu, a ktoré bolo i v odvolacom konaní zodpovedne

preukázané zo strany žalovaného **sprístupnením ITP**, ktorých prepisy boli doložené, neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za protiprávne konanie, ktoré týmito prostriedkami bolo preukázané. Vzhľadom na uvedené, ako i skutočnosť, že trestné konanie a konanie o prepustení zo služobného pomeru sú samostatné konania s osobitnou právnou úpravou, pričom konanie o prepustení zo služobného pomeru nemožno viazať a podmieňovať rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní, krajský súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a preto ju v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bol v konaní neúspešný.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca namietal, že v danom prípade mal byť skutkový stav zistený na základe šetrenia nadriadeného, opierajúc sa predovšetkým o výsledky šetrenia Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminality, Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ÚIS PZ OBKOK“), úradným záznamom z nazretia do vyšetrovacieho spisu, fotokópiou plánu služieb na mesiac október 2005, fotokópiou knihy služieb zo dňa 20. októbra 2005, fotokópiou inštruktáže, fotokópiou prehľadu o odmenách a trestoch, fotokópiou mesačného vyhodnotenia práce policajtov, fotokópiou prezenčných listín z preškolenia právnych noriem, nariadení a pokynov, úradným záznamom spracovaným policajným orgánom. Podľa žalobcu tieto dôkazy nie sú dôkazmi v pravom slova zmysle a predovšetkým v zmysle ustanovenia § 238 zák. č. 73/1998 Z. z., pretože nepreukazujú akékoľvek protiprávne konanie v súvislosti s porušením služobnej prisahy a služobnej povinnosti. Podľa žalobcu takýmto dôkazom nemôže byť ani záznam **z prehliadnutia ITP**, nakoľko tento záznam nič nepreukazuje a nebol s ním v čase rozhodovania oboznámený, nemohol sa k nemu vyjadriť a v dôsledku uvedeného boli porušené jeho základné práva. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom, keď žalobu žalobcu zamietol. Žalovaný protiprávne konanie žalobcovi preukázal dôkazmi, s ktorými sa mal možnosť žalobca oboznámiť. Taktiež mal možnosť oboznámiť sa aj s úradným záznamom evidovaným pod ČTS: UIS-86/KOK-2005 zo dňa 19. decembra 2005, z ktorého vyplýva, že protiprávne konanie žalobcu je dostatočne preukázané informačno-technickými prostriedkami (ďalej len „ITP“) použitými v súlade so zákonom na základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach vydaného dňa 4. októbra 2005 pod č. p.: KS KE-V-338-3/2005-6-Ntt-324/2005. Žalovaný má za to, že konanie žalobcu bolo v samostatnom personálnom konaní dostatočne preukázané, pričom na jeho námietku, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do predpisov z vykonaného úkonu ITP nie je možné prihliadnuť práve na odlišný charakter trestného konania a konania personálneho realizovaného podľa ustanovení zákona, najmä s poukazom na dôvod odmietnutia takejto žiadosti žalobcu, a to nežiaduce zmarenie účelu trestného konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, na odvolacom pojednávaní (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 1 O.s.p.) a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. policajť sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Odvolačí súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu o potvrdení prvostupňového správneho rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti vyžadované zákonom, najmä čo do uvedenia relevantných dôvodov zodpovedajúcich skutkovej podstate § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že uznesením Policajného orgánu ÚIS PZ OBKOK Bratislava č. p. ČTS: UIS-86/KOK/2005 zo dňa 14. decembra 2005 bolo voči žalobcovi podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prijímania úplatku od inej nenáležitej osoby podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že podľa zistení žalovaného svojím konaním mal porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a to tak, že

- dňa 17. októbra 2005 asi o 7:50 hod. v čase výkonu štátnej služby, na oddelení hraničnej kontroly V., na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá, na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, bez zákonného dôvodu prevzal z pasu nestotožnenej osoby ukrajinskej národnosti nezistený predmet neznámej hodnoty, ktorý si ponechal pre svoju vlastnú potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie SR,
- dňa 18. októbra 2005 asi o 22:00 hod. v čase výkonu štátnej služby, na oddelení hraničnej kontroly V., na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá, na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, bez zákonného dôvodu prevzal z pasu nestotožnenej osoby ukrajinskej národnosti zložený bankovku nezistenej hodnoty a meny, ktorú si ponechal pre svoju vlastnú potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie SR,
- dňa 21. októbra 2005 asi o 7:00 hod. v čase výkonu štátnej služby, na oddelení hraničnej kontroly V., na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá, na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, bez zákonného dôvodu prevzal z pasu nestotožneného občana Ukrajiny bankovku nezistenej hodnoty a meny, ktorú si ponechal pre svoju vlastnú potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie SR,
- dňa 7. novembra 2005 asi o 17:00 hod. v čase výkonu štátnej služby, na oddelení hraničnej kontroly V., na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá, na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, bez zákonného dôvodu prevzal ako úplatok z cestovného pasu nestotožneného občana bankovku nezistenej hodnoty a meny, ktorú si ponechal pre svoju vlastnú potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie SR,
- dňa 17. novembra 2005 asi o 6:45 hod. v čase výkonu štátnej služby, na oddelení hraničnej kontroly V., na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá, na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, bez zákonného dôvodu prevzal z cestovného pasu nestotožneného občana Ukrajiny peniaze nezistenej hodnoty a meny, a tieto si ponechal pre svoju vlastnú potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie SR.

V nadväznosti na to dňa 22. decembra 2005 minister vnútra Slovenskej republiky personálnym rozkazom č. 728 podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustil žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru v stálej štátnej službe

vo funkcii starší referent oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Vyšné Nemecké, odboru hraničnej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru. V odôvodnení personálneho rozkazu sa uvádza, že konanie žalobcu s popisom i právnou kvalifikáciou porušenia služobnej prísahy a povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, keď ďalšie ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Uvedené dôvody prvostupňového rozhodnutia si osvojil i žalovaný, ktorý navyše doplnil dokazovanie v zmysle ustanovenia § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. oboznámením sa z videozáznamom i audiozáznamom, z ktorého bolo podľa jeho názoru jednoznačne preukázané protiprávne konanie žalobcu. Z uvedených dôvodov nepovažoval dôvody uvedené v rozklade žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu za opodstatnené a preto konštatoval, že rozkladom napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore s právnymi predpismi, toto bolo vydané na základe objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci a v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali jeho zmenu alebo zrušenie. Z uvedených dôvodov podaný rozklad ako nedôvodný potom svojím rozhodnutím zo dňa 6. marca 2006 pod č. p. KM-13/PK-2006 zamietol a rozhodnutie potvrdil. Žalobou podanou na súd dňa 2. mája 2006 sa žalobca domáhal proti žalovanému preskúmania rozhodnutia žalovaného č. p. KM-13/PK-2006 zo dňa 6. marca 2006, ktorým žalovaný správny orgán zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 728 zo dňa 22. decembra 2005, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a žiadal, aby súd obidve napadnuté rozhodnutia zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie žalovanému. V dôvodoch svojej žaloby žalobca namietal, že žalovaný správny orgán pri vydaní rozhodnutia o skončení jeho služobného pomeru vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci. Žalovaný mal takto zistený skutočný stav preukázaný šetrením ÚIS PZ OBKOK Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Takýmto spôsobom zistený skutočný stav veci považoval žalobca za nedostatočný a neúplný. Poukazoval predovšetkým na to, že bolo porušené ustanovenie § 233 zákona č. 73/1998 Z. z.. Žalobca v žalobe poukázal tiež na skutočnosť, že jeho protiprávne konanie, ktoré vyplývalo z dôkazov vykonaných v trestnom konaní malo byť preukázané na základe vykonania obrazových a zvukových záznamov, ktoré boli získané na podklade písomného príkazu zákonného sudcu Krajského súdu v Košiciach podľa § 88e ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku, avšak jemu ani jeho právnomu zástupcovi nebolo umožnené, aby sa k týmto záznamom vyjadril v čase rozhodnutia jeho nadriadeného o jeho prepustení zo služobného pomeru. Tieto záznamy boli utajené a preto sa domnieva, že i rozhodnutie nadriadeného vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keďže ani jeho nadriadený nemal možnosť sa oboznámiť s týmito materiálmi. Z ostatných listín, ktoré boli zabezpečené v rámci šetrenia nadriadeného, jeho protiprávne konanie nevyplývalo, preto sa domnieva, že bolo o jeho prepustení zo služobného pomeru rozhodnuté v rozpore so zákonom.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že zotrváva na svojom stanovisku, ktoré je deklarované v oboch napadnutých rozhodnutiach správneho orgánu a to, že dôvodom prepustenia žalobcu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. bolo protiprávne konanie žalobcu, ktoré bolo preukázané zhromaždeným písomným materiálom. Podľa jeho názoru bol dostatočným spôsobom žalobcovi preukázaný skutočný stav veci, ktorý bol zadokumentovaný ITP, s ktorými sa **i nadriadený žalobcu oboznámil prehratím si videozáznamov aj audiozáznamov, ktoré mu boli postúpené príslušným oddelením kriminálnej polície na oboznámenie sa.** Z týchto záznamov mal jednoznačne preukázané, že žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca nevykonával štátnu službu riadne, neplnil si svedomito uložené mu úlohy zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v ustanovení § 2 ods. 1 písm. a/ ako i úlohy uložené mu nariadeným nadriadeného v článku 8 písm. a/ a článku 12

ods. 1 písm. c/ Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru a článku 5 prílohy k Nariadeniu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka Policajného zboru na úseku svojho služobného zaradenia. Zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, f/, g/, h/ a n/ zákona č. 73/1998 Z. z., pretože sa nezdržal konania, ktoré viedlo k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, a takéto konanie bolo spôsobilé narušiť vážnosť Policajného zboru, alebo ohroziť jeho dôveru. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a to najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností, v dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi Policajného zboru a bolo by aj v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý svojím protiprávnym konaním ohrozil svoju služobnú činnosť pri ochrane vonkajšej štátnej hranice Európskej únie. Konanie žalobcu nemohlo ospravedlniť ani predchádzajúce jeho príkladné správanie príslušníka Policajného zboru a dobré výsledky v jeho služobnej činnosti. Žalovaný odmietal všetky tvrdenia a námietky žalobcu o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, podľa jeho názoru boli všetky vydané v súlade so zákonom po formálnej i vecnej stránke (§ 241 zák. č. 73/1998 Z. z.).

Odvolaací súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že sa správne orgány ako aj krajský súd dostatočne zaoberali a následne vyporiadali so všetkými relevantnými skutočnosťami uvedenými v administratívnom aj súdnom spise a správne právne posúdili uvedený skutkový stav, a to že konanie služobných orgánov bolo v súlade so zákonom, pri zachovaní predpísaných lehôt a rozhodnutie žalovaného vychádza z objektívne zisteného a preukázaného skutočného stavu veci. **Preukazujú to i prepisy videokaziet a videozáznamov, s ktorými sa oboznámil i súd a na základe toho sa stotožnil s argumentáciou služobných orgánov, že v konaní žalobcu je potrebné vidieť porušenie** služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a preto jeho prípadné ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Z obsahu služobnej prísahy vyplýva, že policajt má byť čestný, statočný a disciplinovaný, svoje sily a schopnosti vynakladá na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, bude sa riadiť Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. K základným povinnostiam policajta potom podľa § 48 ods. 3 zákona patrí povinnosť svedomito si plniť úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený; štátnu službu vykonávať osobne, riadne a včas; zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami; v štátnej službe i mimo štátnej služby, zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor; dodržiavať služobnú disciplínu a plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca okrem namietania nedostatočne zisteného skutkového stavu veci zo strany prvostupňového správneho orgánu sa len všeobecne vyjadril, že popiera spáchanie akéhokoľvek či už trestného činu alebo porušenia prísahy a služobnej povinnosti, avšak žiadne konkrétne tvrdenia na svoju obranu neuviedol a ani na svoju obranu nenavrhol vykonať nijaký dôkaz, ktorým by mohol vyvrátiť dôvody jeho prepustenia zo služobného pomeru uvedené v personálnom rozkaze. Pre daný prípad takéto správanie sa žalobcu predstavovalo, že nemohol od služobného úradu právom očakávať, že tento bude vyhľadávať dôkazy, ktoré by prípadne mohli svedčiť v jeho prospech, resp. že služobný orgán bude a musí čakať, že takéto dôkazy si žalobca niekedy v budúcnosti zabezpečí. Žalobca ani nemohol očakávať, že súd bude nahrádzať činnosť

služobných orgánov a že v správnom súdnictve bude vykonávať dôkazy a hodnotiť tie, ktoré mal a mohol predložiť v personálnom konaní, ale tak neurobil. Nemožno nezdôrazniť, že ani žaloba žalobcu neobsahovala také konkrétne tvrdenia, skutočnosti a dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť nezákonnosť rozhodnutia žalovaného.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené vrátane dodržania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia o prepustení v zmysle § 192 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2005 (t. č. § 192 ods. 5 cit. zákona).

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.), súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 11. marca 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth